



Allah Tối Cao và Toàn Năng ban xuống các câu Kinh: {Những ai không phân xử theo những gì được Allah ban xuống thì họ là những kẻ vô đức tin.} [chương 5 - Al-Ma-idah, câu 44]

Ibnu 'Abbas nói: Allah Tối Cao và Toàn Năng ban xuống các câu Kinh: {Những ai không phân xử theo những gì được Allah ban xuống thì họ là những kẻ vô đức tin.} [chương 5 - Al-Ma-idah, câu 44], {Và người nào không phân xử theo những gì mà Allah ban xuống thì những người đó là những kẻ sai quấy.} [chương 5 - Al-Ma-idah, câu 45], {Người nào không phân xử theo những điều được Allah đã ban xuống thì họ là những kẻ dấy loạn bất tuân.} [chương 5 - Al-Ma-idah, câu 47]. Allah ban xuống những câu Kinh này liên quan đến hai nhóm của người Do Thái, một nhóm đã khuất phục nhóm kia trong thời kỳ tiền Islam, cho đến khi họ đồng ý và nhất trí rằng đối với mỗi người thuộc nhóm yếu thế bị nhóm thắng thế giết chết, tiền chuộc là năm mươi Wasq, và đối với mỗi người thuộc nhóm thắng thế bị nhóm yếu thế giết chết, tiền chuộc là một trăm Wasq. Họ vẫn như vậy cho đến khi Nabi ﷺ đến Madinah. Cả hai nhóm đều phục tùng sự xuất hiện của Thiên Sứ ﷺ. Thiên Sứ của Allah ﷺ đã không xuất hiện vào ngày hôm đó, Người cũng không để họ thắng thế Người, và Người đang trong quá trình hòa giải giữa hai nhóm. Nhóm yếu thế đã giết một người của nhóm thắng thế, vì vậy nhóm thắng thế đã gửi một thông điệp cho nhóm yếu thế: Hãy gửi cho chúng tôi một trăm Wasq. Nhóm phái yếu nói: Đã bao giờ điều này xảy ra trong hai cộng đồng có cùng tôn giáo, cùng dòng dõi, cùng quốc gia, và tiền máu của một trong số họ chỉ bằng một nửa tiền máu của người kia không? Chúng tôi chỉ ban cho các người điều này vì sự bất công và nỗi sợ hãi của các người đối với chúng tôi. Nhưng giờ đây Muhammad đã đến, chúng tôi sẽ không ban cho các người điều này. Chiến tranh sắp nổ ra giữa họ, rồi họ đồng ý bầu Thiên Sứ của Allah ﷺ làm người đứng ra phân xử cho họ. Nhóm thắng thế nhắc lại điều này và nói: "Thề bởi Allah, Muhammad sẽ không cho các người từ họ gấp đôi những gì y cho các người từ họ. Họ không cho chúng ta điều này ngoại trừ sự bất công và áp bức của chúng ta đối với họ. Vậy hãy cử người đến gặp Muhammad để báo cho các người biết ý kiến của Y: Nếu Y cho các người những gì các người muốn, các người sẽ chọn Y làm thẩm phán; còn nếu Y không cho, các người sẽ cảnh giác và không chọn Y làm thẩm phán. Vậy nên họ đã cử một số kẻ đạo đức giả đến gặp Thiên Sứ của Allah ﷺ để thông báo cho họ về ý kiến của Thiên Sứ ﷺ. Khi Thiên Sứ của Allah ﷺ đến, Allah cho Thiên Sứ của Ngài biết về toàn bộ sự việc và những gì họ mong muốn. Allah ban xuống câu Kinh: {Hỡi Thiên Sứ (Muhammad), Người chớ buồn rầu cho những ai đua nhau chạy đến với sự vô đức tin trong số những kẻ chỉ nói trên đầu môi 'chúng tôi đã có đức tin' còn trái tim thì không hề có đức tin.} [chương 5 - Al-Ma-idah, câu 41] cho đến câu {Người nào không phân xử theo những

điều được Allah đã ban xuống thì họ là những kẻ dấy loạn bất tuân.} [chương 5 – Al-Ma'idah, câu 47]. Sau đó, Ibnu 'Abbas nói: Allah đã ban xuống điều đó về họ.

[Hasan (tốt)] [Do Ahmad ghi]

Trong số những người Do Thái ở Madinah có Banu Quraizah và Banu Nudhair. Một trong hai bên đã chinh phục và đánh bại bên kia vào thời kỳ tiền Islam. Họ đồng ý và nhất trí rằng đối với mỗi người thuộc nhóm yếu thế bị nhóm thắng thế giết chết, tiền chuộc là năm mươi Wasq, và đối với mỗi người thuộc nhóm thắng thế bị nhóm yếu thế giết chết, tiền chuộc là một trăm Wasq. Một trăm Wasq, và một Wasq bằng sáu mươi Sa'. Họ cứ như vậy cho đến khi Nabi ﷺ đến Madinah với tư cách là một người di cư, và cả hai nhóm đều quy phục trước sự xuất hiện của Người ﷺ. Vào thời điểm đó, Người ﷺ vẫn chưa đánh bại được kẻ thù, cũng chưa ép buộc họ phải tuân lệnh mình, bởi vì đó là lúc bắt đầu cuộc di cư, và đó là trong thời gian ký kết hiệp ước hòa bình. Sau đó, Nhóm phái yếu đã giết một người của nhóm phái mạnh, vì vậy nhóm phái mạnh đã gửi một thông điệp cho nhóm phái yếu: Hãy gửi cho chúng tôi một trăm Wasq giống như chúng ta đã giao ước. Nhóm phái yếu nói: Đã bao giờ điều này xảy ra giữa hai bộ tộc, cùng một tôn giáo, cùng một dòng dõi, cùng một quốc gia, và tiền máu của một bên chỉ bằng một nửa của bên kia chưa?! Chúng tôi chỉ trao cho các người thứ này vì sự bất công của các người đối với chúng tôi, và vì sợ các người. Nhưng giờ Muhammad đã đến, chúng tôi sẽ không bao giờ trao cho các người thứ đó nữa. Chiến tranh sắp nổ ra giữa họ, sau đó họ đồng ý cử Thiên Sứ của Allah ﷺ làm người phân xử giữa họ. Sau đó, nhóm thắng thế nghĩ và nói: "Thề bởi Allah, Muhammad sẽ không cho các người từ họ gấp đôi những gì Y đã cho họ từ các người, và họ đã nói sự thật. Họ không cho chúng ta điều này ngoại trừ vì sự bất công từ chúng ta và để khuất phục họ." Vì vậy, họ đã cử một người bí mật đến gặp Thiên Sứ Muhammad ﷺ để trình bày ý kiến của mình. Nếu Y cho các người những gì các người muốn, các người sẽ để Y phân xử, nhưng nếu Y không cho các người những gì các người mong muốn, các người sẽ rời xa Y và không bắt Y phân xử giữa các người. Vì vậy, họ đã bí mật cử một số kẻ đạo đức giả đến gặp Thiên Sứ của Allah ﷺ để biết ý kiến của Người ﷺ. Khi họ đến gặp Thiên Sứ của Allah ﷺ Allah đã ban xuống Mặc khải và thông báo cho Người ﷺ về toàn bộ tình hình của họ và những gì họ mong muốn. Sau đó, Allah Toàn năng đã ban xuống trong Surah Al-Ma'idah, trong lời phán của Ngài: Hỡi Thiên Sứ (Muhammad), Người chớ đừng buồn rầu cho những ai đua nhau chạy đến với sự vô đức tin trong số những kẻ chỉ nói trên đầu môi 'chúng tôi đã có đức tin' còn trái tim thì không hề có đức tin.} [chương 5 – Al-Ma'idah, câu 41]. cho đến câu {Người nào không phân xử theo những điều được Allah đã ban xuống thì họ là những kẻ dấy loạn bất tuân.} [chương 5 – Al-Ma'idah, câu 47]. Sau đó, Ibnu 'Abbas đã nói: Allah đã mặc khải về họ: {Những ai không phân xử theo những gì được Allah ban xuống thì họ là những kẻ vô đức tin.} [chương 5 – Al-Ma'idah, câu 44]. Và {Và người nào không phân xử theo những gì mà Allah ban xuống thì những người đó là những kẻ sai quấy.} [chương 5 – Al-Ma'idah, câu 45] và {Người nào không phân xử theo những điều được Allah đã ban xuống thì họ là những kẻ dấy loạn bất tuân.} [chương 5 – Al-Ma'idah, câu 47]. Allah Tối Cao và Toàn Năng muốn nói về hai nhóm đó.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

